

czwartek, 04.07.2024

## Wspomnienie Św. Elżbiety Portugalskiej

Elżbieta urodziła się w Saragossie. Była córką Piotra III, króla Aragonii, i Konstancji, córki króla Sycylii. Jej ciotką była św. Elżbieta Węgierska. Kiedy miała 12 lat, wydano ją za Dionizego, króla Portugalii. W 1290 r. dała mu córkę, a rok potem syna Alfonsa – następcę tronu. Małżeństwo jednak nie było szczęśliwe. Mąż prowadził hulawcze życie, a Elżbieta znosiła jego wybryki z heroiczną cierpliwością. Korzystając z wolnego czasu, oddawała się modlitwie i uczynom miłosierdzia. Zajęła się także wychowaniem dzieci królewskich kochanek. Kościół w modlitwie liturgicznej sławi Elżbietę jako anioła pokoju, a to dlatego, że wielokrotnie zapobiegła wojnie swojego męża z synem Alfonsem. Kiedy Dionizy zmarł na rękach Elżbiety w 1325 r., zaopatrzony sakramentami i skruszony w sercu za lata niewierności, ona oddała się tylko sprawie własnej duszy. Poświęciła się opiece nad chorymi, starcami i opuszczonymi. Wstąpiła do III Zakonu św. Franciszka. Udała się także na pieszą pielgrzymkę do Composteli. Ufundowała wiele klasztorów. Sama zgłosiła się do jednego z nich – do surowego klasztoru klarysek, śluby zakonne złożyła jednak dopiero na łożu śmierci. Królową mniszkę pochowano w klasztorze św. Klary w Coimbrze. Źródło: <https://www.niedziela.pl/artykul/165921/nd/Krolowa-i-mniszka>